

ikke passer ved Sagens 2den Behandling. Det vil jeg ikke komme ind paa. Med Hensyn til, at man har ment saavel fra Regeringens Side som ogsaa af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage) at de Lønninger, vi opstillede til vedkommende Fiskerikontrollører, vare for karrige, lad os da se, derjom Loven bliver vedtagen, og man begynder at søge efter at faae praktiske og dygtige Mænd, om der ikke skal vise sig Anjøgere nok; thi først da kan man bestemt sige, om Lønningerne passe eller ei. Men jeg vil advare den høitærede Minister imod, at han skulde stille Forslag om at forhøje Dagpengene. Derjom man forhøjer Dagpengene — jeg vil have, de Waagjældende skulde reise den meste Tid og ikke sidde paa et Kontor — ville de forhøiede Dagpenge let naae op til Lønningernes Størrelse. Jeg tror ikke, vi ville staa os ved det, vi, der ville have lavere Lønninger end foreslaaet. Det er min Mening, at vi kunne faae praktiske og dygtige Mænd til at udøve denne Gjerning. Saa vil den høitærede Minister, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) mente, at Bægten skulde være bedre end Maalet. Den Sidste jagde nemlig, at naar Fiskerne faae en Fisk, kunne de strax sige, hvad den veiede. Men jeg er overbevist om, at de se først paa, hvilken Størrelse den har, forinden de sige, at den veie saa og saa meget. Det er først det, man tager i Die, hvor stor den er. Jeg tror, man lettest kommer til Bedømmelse ad den Veie. Thi hvem der kjender noget til Fisk, som det ærede Medlem gjør, veed jo, at selv om man ser Størrelsen, Vængden af dem, kunne de vise sig at have meget forskjellige Vægt, efterjom Fiskearten er. Man kan jo f. Ex. tage Aal af samme Vængde, men de kunne veie meget forskjelligt. Jeg tror nok alligevel, naar Alt kommer til Alt, at efterjom Forholdene have udviklet sig, og naar vi se hen til den Maaade, man hidtil har brugt at sælge Fisk paa — det er ikke ubekjendt, hvorledes man sælger Fisk til fremmede Fiskerivaser — er Bægtbestemmelsen ikke for Tiden trængt ind paa mange Steder hos vor Fiskerbefolkning. Vel kan det jo synes at det ser noget underligt ud i en Fiskerilov, at der siges, at de Fisk, der fanges ved Bornholm, skulde veies, og de Fisk, der fanges i de øvrige Fiskevande omkring ved vore Kyster og Fjorde, skulde maales. Det vil jeg gjerne indrømme er inkonsekvent, men vi have jo været enige om, at Bornholm er et særligt Land og har et særligt Vand. Vi have med andre Ord særlige Bestemmelser om Fiskeriforholdene om-

kring ved Bornholm, saa jeg synes dog, at man ikke kan tillægge dette videre Betydning. — Til Slutning skal jeg bemærke overfor den høitærede Indenrigsminister, at, naar han udtaler, at, forsaavidt vi ønske en Lov, og vi ønske den i denne Samling, saa skulde vi ikke alene stynde os, men ogsaa være meget imødekommende, og jeg tror han søiede til: paa flere Punkter, saa skal jeg gjerne indrømme, at det maaste kan være rigtigt. Til Gjengjæld haabe vi imidlertid ogsaa, at den ærede Minister vil være meget imødekommende paa mange Punkter. Det er jo egentlig en Betingelse for, at vi skulde kunne naae Noget, og jeg tror, som sagt, det vilde være heldigt saa vel for Rigsdagen, som for Regeringen, om vi kom til No, som det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Beth) udtrykte sig. Men selv om vi ikke kunne komme til No, saa tillægger jeg det dog ikke saa stor Vægt, thi jeg er overbevist om, at den Anskuelse, jeg har kæmpet for her i Thinget, nok skal trænge mere og mere igjennem, saa at den Tid ikke ligger fjern, at man bliver nødsaget til at tage Hensyn til Fiskerne. Hvis man vil have en Lov, som gaar i den Retning, som det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Beth) vil have, saa gjør man vist nok ret i at staa til nu og lade Handelen, om jeg saa maa sige, komme i Stand, saa at vi faae en Overenskomst. Jeg skal udtale overfor det ærede Medlem, at jeg er erkjendelig for hans Ord, forsaavidt som jeg bagefter ser, at hans Gjæringer svare dertil.

C. Ravn: Jeg skal endnu en Gang anbefale det af Mindretallet stillede Forslag om at indskrænke Kontrollen til en Kontrollør. Den Erfaring, jeg har fra Limfjordssegne, taler ikke for, at Kontrollørinstitutionen er særlig at anbefale. Naar den ærede Ordfører mente, at det væsentligst skyldes ham, at de mange Fiskere forleden Aar bleve tagne i Hjarbækfjord (Thorup: Nei ikke forleden Aar, men hvert Aar), ja hvert Aar eller stadig, saa maa jeg opløse, at det er det almindelige Polit, som har taget dem. Dertil kommer, at den Maaade, hvorpaa vedkommende Kontrollør er optraadt, ikke er en heldig Maaade at kontrollere paa. Han kommer nemlig i en Baad, som kan kjendes af Alle, saa at de Fiskere, der fiske ulovlig, vide, naar han kommer. Naar han kommer Nord for Mors, saa vide de det i Hvalpsund, fordi han færdes i en Baad, der kan kjendes fra alle andre, saa at man siger langt borte: Nu kommer Kontrolløren. Det er ikke en Maaade at kontrollere paa! Derimod er det noget Andet, naar Assistenterne komme, og derfor